

Betænkning

over forslag til lov om et stabiliseringslån.

(Afgivet af udvalget den 25. juni 1957).

Udvalget har holdt 8 møder og har herunder haft samråd med finansministeren. Skriftlige henvendelser til udvalget er modtaget fra Assurandør-Societetet, Danmarks Sparekasseforening og Danske Bankers Fællesrepræsentation, Den alm. danske Lægeforening, Dansk Journalistforening, De danske Grundejeres Landsorganisation, Fællesrepræsentationen for Danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger og enkeltpersoner samt fra Dansk Dampskibsrederiforening, Grosserer-Societetets Komité, Industrirådet, Provinshandelskammeret, Butikshandelens Fællesråd, Håndværksrådet og Landbrugsrådet (fælles henvendelse).

Repræsentanter for Dansk Textil Union, for indehavere af industrivirksomheder, der ikke drives under selskabsform, samt for Danmarks Skibsførerforening, Maskinmestrenes Forening og Dansk Styrmandsforening har haft foretræde for udvalget og har yderligere tilstillet udvalget skriftlige henvendelser.

Under drøftelserne af skalaen i forslagets § 3 er der i udvalget rejst indvendinger imod, at den er fælles for forsørgere og ikke-forsørgere, ligesom der er rejst spørgsmål om visse lempelser i skalaen. På baggrund af disse forhandlinger har finansministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1 og 2, der er tiltrådt af et *flertal* (Holger Eriksen, Aage Fogh, Ove Hansen, Per Hækkerup, Hans Knudsen, Peter Nielsen, Hans Rasmussen, Edel Saunte og Tholstrup).

Efter disse ændringsforslag skal stabiliseringslånet beregnes efter to forskellige skalaer, en for forsørgere og en for ikke-forsørgere. Skalaen for ikke-forsørgere sætter ind ved skalaindkomster på 12 000 kr.,

medens skalaen for forsørgere fortsat begynder ved skalaindkomster på 14 000 kr. Begge skalaer er i øvrigt udformet således, at de på en række indkomstrin er lidt lempeligere end skalaen i lovforslaget.

De nye skalaer vil medføre en mindre nedgang i den samlede udskrivning af lånebeløb, der dog fortsat vil andrage omkring 200 mill. kr. årlig.

Under forhandlingerne har også været drøftet tanken om en særlig opsparring for de helt unge, som har relativt gode lønninger, sammenlignet med deres nødvendige forbrug, og det har været fremholdt, at det ville være til de unges egen fordel, hvis en del af det overflødige forbrug blev erstattet af en opsparring, som stod til rådighed for de unge den dag, de skal sætte bo eller starte egen bedrift.

En sådan udvidelse vil imidlertid kræve betydelig administration og kan i relation til lovens formål kun give et mindre beløb, hvorfor tanken ikke er realiseret.

Under omtalen af forslagets virkninger har finansministeren i øvrigt henvist til, at der ved opgørelsen af den skalaindkomst, hvoraf lånebeløbet beregnes, indrømmes ikke alene børnefradrag og hustrufradrag, men også merindkomstfradrag — det såkaldte „30 pct.s fradrag“.

Under udvalgets forhandlinger har der været fremsat ønske om at tilvejebringe en lempeligere ordning med hensyn til ældre personers deltagelse i stabiliseringslånet. Ændringsforslag nr. 3, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af ovennævnte flertal, tager sigte herpå. Efter dette ændringsforslag skal lånepligtige være berettiget til at få udleveret obligationer til fri rådighed fra den 1. juli 1959, hvis de på denne dato er